

være Foraarsarbejder, som Husmændene ønsker at foretage, naar de kan faa disse Laan, men som de maa afholde sig fra, saafremt de ikke kan faa dem. Lignende aartidsbestemte Forhold var der ikke for de mindre handlende og Haandværkeres Vedkommende; saa det kunde bedre vente til efter Valget. Jeg udtalte mig altsaa med den angivne Begrundelse for, at det fuldt udarbejdede Husmandsforslag nu blev fremlagt, idet jeg af de angivne Grunde ikke mente, det var rigtigt at vente med det. Derimod har jeg ikke udtalt nogen Tilskyndelse overfor den højtærede Konseilspræsident til allerede nu at komme med Forslaget om de mindre handlende og Haandværkere, naar han ikke mente at kunne fremme det paa forsvarlig Maade, udarbejde et Forslag med bestemte Regler. Saaledes ligger Sagen.

Konseilspræsidenten (Zahle): Ja, jeg kan ikke se, at der er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems og min Fremstilling, og det er heller ikke saa underligt, da jeg er overbevist om, at det ærede Medlem tilstræber at give en fuldt sandfærdig Fremstilling af, hvad der er foregaaet i denne Sag, lige saavel som jeg gør det. Det sete er jo noget afhængigt af Øjnene, der ser, men vi er begge rolige Mænd, som kan referere, hvad der er foregaaet. Min Grund til at udtale mig var den Beklagelse, som blev udtalt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og den heftige Udtalelse, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) fremkom med, om, at det var en Skam, at dette Forslag forelaa nu. Jeg indrømmer, at jeg blev noget — jeg kan godt sige — vred over den Udtalelse. Det lugter altid meget ilde i min Næse, naar Indehaveren af en Dyd vil lufte den offentlig. Derfor syntes jeg ikke om den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Vinderup.

Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem fra Æbeltoft siger, at der forelaa et i Landbrugsministeriet udarbejdet Forslag angaaende de 5 Mill. Kr. til Husmændene, men ikke mindst af Hensyn til Husmændene selv ønskede jeg meget, at der ikke skulde gives 5 Mill. Kr. til dem, uden at der ogsaa blev givet til de mindre næringsdrivende, som var lige saa nødlidende som Husmændene, og jeg er overbevist om, at alle Danmarks organiserede Husmænd er enige med mig i, at de ikke ønsker at faa en Fortrinsret frem for andre, som er lige saa daarligt stillede som

de selv, men ønsker, at naar de skal hjælpes, skal ogsaa andre, der trænger lige saa haardt, hjælpes med det samme. Derfor ønskede jeg, at man havde udskudt hele denne Sags Behandling i Rigsdagen til efter Valget, idet Ministeriet saa skulde forberede den saaledes, at der straks efter Valget kunde forelægges Rigsdagen et fuldt udarbejdet Forslag angaaende hele denne Sag, hvorved der blev givet Bevilling baade til Husmændene og til de mindre næringsdrivende indenfor Handel og Haandværk. Afgørende for mig var det saa, at det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte sig bestemt for, at der skulde forelægges et Forslag angaaende Husmændene allerede i denne Rigsdagssamling. Thi naar det ærede Medlem stillede sig saaledes, kunde jeg ikke gøre mig nogen Forventning om, at mine egne Partifæller og de socialdemokratiske Medlemmer, som ogsaa var ivrige for at faa et saadant Forslag frem allerede i denne Samling, af mig kunde lade sig overtale til at give Afkald derpaa. Derfor arbejdede jeg fra det Øjeblik paa, at der kom Forslag frem i denne Samling angaaende saavel Husmænd som mindre handlende og Haandværkere, og opgav enhver Tanke om at udskyde denne Sags Behandling i Rigsdagen til efter Valget.

Saaledes forholder Sagen sig set med mine Øjne. Jeg ser ikke, der er nogen væsentlig Afvigelse mellem det ærede Medlem fra Æbeltofts og min Opfattelse. Det fremgaar af den Fremstilling, vi begge har givet, at naar man vilde hæfte nogen Skam paa mig eller paa Ministeriet i det hele eller paa Regeringspartierne i dette Ting for, at denne Sag er kommet frem nu, har man deri haft i høj Grad Uret.

N. Neergaard: Jeg takker den højtærede Konseilspræsident for hans Bekræftelse af den Fremstilling, jeg har givet, hvoraf det altsaa vil ses, at det, som mit Parti og jeg har ønsket, var, at det allerede den 14. Marts fuldt udarbejdede Forslag om Husmændene af de rent saglige Grunde, jeg har angivet, ikke skulde holdes tilbage, men vi har ikke givet den højtærede Konseilspræsident nogen Tilskyndelse til at tage mindre handlende og Haandværkere med, naar han ikke mente at have tilstrækkelig Tid til at forberede Forslaget. Det hele løser sig egentlig for mig op i en Beklagelse af, at den højtærede Konseilspræsident har været saa sent paa Færde i denne Sag. Det forekommer mig, at de — efter